

۹ فروردین کتابهای سینمایی

در سال ۱۳۷۷

• سیدعلی روحانی رانکوهی

تداوم و استمرار

در سال گذشته می‌توان به مجموعه‌های متعددی برخورده کرد که بر اساس یک تصمیم‌گیری کلان به اجرا درآمده است تداوم چاپ آثار سینمایی به نوعی برای مخاطبان اطمینان به دنبال می‌آورد و استمرار در آن سبب می‌شود که در یک روند منسجم حاصل پیشتری بدست آید. تجربه نشر ممتد بر اساس یک ایده خاص نشان داده که مخاطبین به مجموعه‌ای که به طور پی‌گیر ایده خاصی را دنبال می‌کند توجه بیشتری می‌کنند. آنچه عنوان شد گوشاهی از عوامل رشد نشر سینمایی در کشور بوده است.

وضعیت ناشران

در سال گذشته ناشران گوناگونی دست به چاپ کتب سینمایی زده‌اند. از لحاظ آمار کمی فعالترین ناشران عبارتند از: بنیاد فارابی، حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی، نشر نی، کانون فرهنگی هنری ایثارگران، جاده ابریشم، نگاه، سروش، مرکز و ...

وضعیت گونه‌های کتاب‌های سینمایی

فیلمنامه

در عرصه فیلمنامه در سال گذشته شاهد مجموعه‌های متفاوتی بودیم. این مجموعه‌ها بیشتر آثار ماندگار تاریخ سینما هستند و در سوی دیگر آثار پرخاطب سینمای ایران هم حضوری موفق در عرصه

مربوط به آن قرار دارند باید نقش حمایت‌کننده و مؤثری ایفا کنند در سال گذشته مراکزی چون انتشارات سروش، فارابی، حوزه هنری و کانون پرورشی فکری کودکان و نوجوانان هر یک به سهم خود آثاری را عرضه نمودند. آنچه که در این راهکار قابل تحسین است، توجه به تگریش علمی - آموزشی و عدم توجه به مسائل تبلیغاتی می‌باشد. به نظر می‌رسد مراکز دولتی در چهتی گام برمی‌دارند که تأثیرپذیری علمی و نظری را بر آثار تبلیغی ارجح می‌شمرند و این گام مهمی به شمار می‌رود.

توجه ناشران خصوصی

ناشران خصوصی با درک موقعیت فرهنگی جامعه در سال گذشته رویکرد مثبتی به عرضه آثار سینمایی داشته‌اند این رویکرد سبب گردیده که نوعی رقابت سالم هم پدید آید و به این جهت حرکت ساز شود. آنچه که می‌تواند این حرکت را تکمیل کند، حمایت از این ناشران و رهیافت تخصصی به این منظر می‌باشد.

تخصصی تر شدن مؤلفین، گردآورندگان و مترجمین در سال گذشته شاهد کارهای گروهی و فردی بودیم که نشان از به شمر نشستن سال‌ها تجربه و تشكل دارد. بسیاری از مؤلفین و مترجمین به گونه‌ای راه خود را یافته‌اند و بر اساس باورها و بهره‌های مشخصی به مسیر خود ادامه می‌دهند. هرچه روند کتاب تخصصی تر و تشكل پذیرتر گردد، ماحصل از لحاظ کیفی و کمی تغییر پیدا می‌کند و اگر این روند ادامه یابد چشم‌انداز آینده موقیت آمیز خواهد بود.

کتاب‌های سینمایی با شاخه‌های متعدد آن و علاقمندان متعدد در سطوح مختلف جامعه یکی از مهمترین شاخه‌های نشر کتاب در کشورمان بوده است. علاقمندی روزافزون مردم به تصویر، افزایش مراکز آموزشی سینما و تلویزیون و پیگیری دانش آموختگان و هنرجویان جوان زیرینای این نظام عرضه و تقاضا را تشکیل می‌دهد. در سال ۱۳۷۷ و در راستای تغییرات کلان فرهنگی در عرصه‌های مختلف، کتاب‌های سینمایی هم، از لحاظ کمی و کیفی رشد قابل ملاحظه‌ای داشته است. توجه بسیاری از مراکز نشر کتاب به اقبال عمومی سبب گردیده است که بتوان سال گذشته را یکسال تقریباً موفق در عرصه کتاب‌های سینمایی و شاخه‌های وابسته به آن دانست.

آنچه در پی می‌آید بررسی و جمع‌بندی اجمالی از کارنامه نشر و آثار چاپ شده در زمینه کتاب‌های سینمایی در سال ۱۳۷۷ است. با بررسی کتاب‌های منتشر شده می‌توان برای کتاب‌های سینمایی رشد کمی و کیفی خوبی نسبت به سال‌های گذشته قائل شد. آنچه که در این میان بیش از پیش به چشم می‌خورد تنوع گوناگونی مضماین و نویسنده‌گان و ناشران است که با حفظ موقعیت و جستجوی راهکاری جدید می‌توان چشم‌انداز بهتری برای نشر سینمایی پدید آورد. در یک جمع‌بندی می‌توان عوامل فوق را برای این دگرگونی بر Shermanد.

احیای مراکز نشر دولتی که در ارتباط با هنر سینما و شاخه‌های

جمع‌آوری بدون تفکر اطلاعات است. تاریخ سینمایی، تاریخ جمع‌آوری اطلاعات نیست. متأسفانه به دلیل نبودن رویکردی فکری به تاریخ و تاریخ سینما آثار تألیفی مطلوبی در دست نیست ولی در این میان ترجمه خوب چند منبع وزین سینمایی سبب گردیده که بتوان راهکارهایی برای ارتقای این گونه کتاب برشمرد.

آموزشی

کتاب‌های آموزشی درباره هنر هفتمن را می‌توان به دو عرصه عملی و نظری تقسیم کرد. در عرصه نظری کارنامه سال گذشته موفق و امیدوارکننده است. مجموعه مقالات نظری متعدد، توجه دقیق به منابع، انتخاب درست، با توجه به نیازهای داخلی... از دلایل این موقیت به حساب می‌آید.

اما در زمینه عملی سال موفقی تبوده است. به جز چند مورد موفق، نمی‌توان نمونه‌های ارزشمندی را برشمرد. آمار کمی و کیفی در عرصه‌های تدوین، فیلمبرداری، لابراتوار، تروکاز، صدابرداری، طراحی صحنه و... پسیار پایین بود و توانست زمینه را برای هنرمندان فراهم آورد. بدینه است که اگر در این عرصه دارند فراموش نگیرد، این رکود، جنبه نظری را کارهای مفیدی صورت نگیرد، این رکود، عنوانی را هم تحت الشاعع قرار می‌دهد و زحمات مولدین آن را کم‌رنگ می‌سازد.

به قوت‌ها و ضعف‌های کتاب‌های سینمایی در سال گذشته اشاره کردیم. امید است که با تقویت نقاط مثبت و تعدیل عوامل منفی چشم‌انداز بهتری را در مقابل داشته باشیم. □

سینمایی را تشکیل داده‌اند. در این زمینه کتاب‌های متعددی به چاپ رسید. شاید بتوان گفت که مفیدترین نوع برای علاقمندانی که امکان دسترسی به منابع متعدد پیرامون یک هنرمند ندارند، مجموعه‌سازی و گردآوری است. اگر مجموعه مقالات بر اساس نخبه‌گرانی و تلاش برای ارتقای کیفی مخاطب باشد، کوشش در این بستر می‌تواند تأثیر مشتی در همه زمینه‌های هنری گذارد. متأسفانه بعضی از کتاب‌های سال گذشته رویکردی تجاری به این گونه کتاب داشته‌اند، اما می‌توان به نمونه‌های خوبی هم اشاره کرد که مورد استفاده هنرمندان و هنرجویان قرار گرفته‌اند.

مراجع

اگر بخواهیم نظام آموزشی مطلوبی در عرصه هنر فراموش نگرفت و تنها به مخاطبین خاص خود فیلمنامه‌نویس، بسته شده است. بدینه است که اگر مبنای بر آثاری قرار گیرد که توفیق پخش در ایران را نداشته‌اند، اقبال عمومی نسبت به فیلمنامه‌های چاپ شده افزایش پیدا خواهد کرد.

از سوی دیگر جای آن دارد که نسبت به زمان چاپ هر فیلمنامه دقت کافی مبذول شود. زیرا آثاری که در یک برهه زمانی خاص می‌توانند نیاز مخاطبان را فراموش کنند ممکن است پس از طی زمانی دیگر آن توفیق حاصل نیاید.

در زمینه آموزش و تئوری‌های فیلمنامه‌نویسی هم آثاری به چاپ رسیده و آنچه که باید مترجمین این گونه کتاب‌ها در نظر بگیرند بیش از هر چیز به اولویت‌های فرهنگی هر کشور بر می‌گردد. ارائه و جمع‌آوری مطالب اقتباسی، تهییه منابع گوناگون و مصورسازی کار پیچیده‌ای نیست. تنها با در نظر گرفتن سینما به عنوان یک پدیده فرهنگی می‌شود به منابع و مراجعی دست یافت که تمامی اولویت‌ها در آن مبذول شده باشد.

تاریخی

مهمترین مشکلی که کتب تاریخی ما دارند،

شخصیت‌های معروف همیشه بخشی از کتاب‌های